

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1369

гр. Варна, 09.09.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА** в закрито заседание на девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жана Ив. Маркова

като разглежда докладваното от Жана Ив. Маркова Търговско дело № 20223100900058 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по **искова молба вх. № 2308/31.01.2022 г.** от "БЪЛГЕРИЪН ПРОПЪРТИ ТРЪСТ" ЕООД, ЕИК 175149354, със седалище и адрес на управление гр. София, ЖК "Павлово", ул. "Вихрен", бл. 25, ап. 59 срещу "ИЛОТ БЛЕК СИЙ ХОТЕЛС" АД, ЕИК 148081432, със седалище и адрес на управление гр. Варна, ул. "Граф Игнатиев", № 17.

Съдът констатира, че исковата молба отговаря на изискванията на чл. 127, ал. 1 ГПК и чл. 128, ал. 1 ГПК, а предявеният иск е допустим, поради което производството по делото следва да се разгледа по реда на глава тридесет и втора от ГПК – „Производство по търговски спорове”.

По делото е осъществена пълна двойна размяна на съдебни книжа между страните.

В хода на размяната на съдебни книжа, ответникът е релевирал искане по реда на чл. 213 ГПК, обективизирано в отговор вх. № 11100/11.05.2022 г., за обединяване на настоящото дело с т.д. № 59/2022 г., по описа на ВОС, ТО. Искането е обосновано с твърдения, че двете производства се различават единствено по размера на твърдяните вземания. Искането се преценява като неоснователно и следва да бъде оставено без уважение. На първо място, разписаното в разпоредбата на чл. 213 ГПК съединяване на дела, с цел постановяване на общо решение е предвидено като възможност и преценката е предоставена на съда. Действително по настоящото и по цитираното по-горе производство е налице идентичност на ищеца и на ответника, при запознаване с материалите обаче се установява, че се касае за предявени специални установителни иски по реда на чл. 422 ГПК с предмет вземания освен различни по размер, а и предмет на издадени различни Заповеди по чл. 417 ГПК, които вземания са обективизирани и в сключени между страните и за уреждане на отношенията им, различни Споразумения с нотариална заверка на подписите. Отделно от това вземанията имат и различен произход – различни правоотношения на ищеца и ответника с трети за спора лица.

Мотивиран от изложеното, съдът

**О П Р Е Д Е Л Е Н И Е**

**ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на ответника за съединяване на настоящото производство с производството по т.д. № 59/2022 г., на ВОС, ТО.

**НАМИРА** исковата молба, с която е сезиран за редовна, а предявеният иск за допустим.

**ПОСТАНОВЯВА** разглеждане на делото по реда на глава тридесет и втора от ГПК – „Производство по търговски спорове”.

**НАСРОЧВА** в с.з. на 23.11.2022 г., 10:00 ч.

**ИЗГОТВЯ** проект за доклад по делото: Предявен е иск с правно основание чл. 422 ГПК вр. чл. 79, ал. 1 ЗЗД, чл. 365 ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за приемане за установено, че "ИЛОТ БЛЕК СИЙ ХОТЕЛС" АД, ЕИК 148081432 дължи на "БЪЛГЕРИЪН ПРОПЪРТИ ТРЪСТ" ЕООД, ЕИК 175149354, **сумата 52266.00 евро**, представляваща неплатен остатък от главница, дължима по силата на Споразумение от 19.02.2021 г., рег. № 437/19.02.2021 г., на Нотариус рег. № 547 на НК, ведно със законната лихва, считано от датата на депозиране на заявление - 14.05.2021 г. до окончателното изплащане, **за която сума е издадена Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК, по ч.гр.д. № 6832/2021 г., на ВРС, ХЛП с.**

Ищецът твърди, че ответното дружество било регистрирано през 2007 г. с цел осъществяване на инвестиции в недвижими имоти на територията на България като акционери в него са дружествата: "Протуба С.А.", с 53 % от капитала, "Бинобона С.Л.Ю.", с 22 % от капитала и ищеца с 25 % от капитала. Сочи се, че преди учредяване на ответника, между първия и третия акционер - ищеца било подписано Споразумение за участие в съвместно дружество от 01.02.2007 г., с което била договорена целта, предмета на дейност и начина на финансиране на съвместното дружество. Тъй като целта на акционерите била разработване, управление и съвместно владение на хотелски обект в гр. Обзор, общ. Несебър, ищеца, следвало да прехвърли придобитите от него, по силата на Предварителен договор от 08.12.2006 г., права върху имот, находящ се в гр. \*\*\* Това свое задължение ищецът изпълнил, видно от нот. Акт за покупко-продажба № 197, том II, рег. № 1285, дело № 373/2007 г., на Нотариус с рег. № 208. Още сочи, че в изпълнение на задълженията си по сключеното споразумение и за постигане на общата между акционерите цел, ищецът заплатил на 08.12.2006 г. и сумата 30000.00 евро, представляваща задатък по сключеният Предварителен договор от същата дата, за придобиване на имота. Ищецът твърди още, че е заплатил и сумата 400.00 евро, представляващи възнаграждение за ТБ „Алианц България“ АД, за откриване и обслужване на специалната банкова сметка на името на ответника, с оглед заплащане на продажната цена за имота.

Твърди, че са били направени и други разходи, съобразно клаузите на Споразумението от 01.02.2007 г. Така с оглед покупката на процесния имот е бил сключен и Договор за поръчка от 08.02.2007 г. между ищеца като възложител и "Фортуна 22" ЕООД като изпълнител, с предмет осигуряване правна помощ и съдействие за удължаване срока на предварителния договор и сключване на окончателен договор за покупка на придобивания имот. За възложената по Договора за поръчка, работа било уговорено възнаграждение в размер на 40000.00 евро. Левовата равностойност на уговореното възнаграждение – 78200.00 лв., била преведена от ищеца по сметка на изпълнителя "Фортуна 22" ЕООД. На 14.02.2007 г. бил подписан тристранен

Анекс към Договора за поръчка от 08.02.2007 г., по силата на който ищеца, в качеството на възложител, със съгласието на изпълнителя, прехвърлил правата си по договора, в полза на ответника. С оглед постигнатото от страните съгласие, всички изплатени към момента на сключване на Анекса суми по договора за поръчка в полза на изпълнителя, да се считат за изплатени и преведени от името и за сметка на ответника, при което на името на ответника била издадена и фактура № 0000000001/15.02.2007 г., за заплатената от ищеца сума.

Ищецът сочи, че посочените суми, наред с други направени от него разходи за финансиране на дейността на ответника, са в общ размер 971134.00 евро, а в резултат на дофинансиране и частично връщане, към момента възлиза на 953000.00 евро. Соци, че сумите, с които е финансирано ответното дружество, са включени в приети от ОС на акционерите на дружеството баланси към годишните финансови отчети и в справката за оповестяване на счетоводната политика, които са обявявани в ТР и НСИ, което представлявало потвърждение и признание на задълженията към ищеца. Излага, че между ищеца по делото било подписано и Генерално компенсационно споразумение от 10.02.2007 г., и съгласно постигнатите в него договорености ищецът ще заплати своята част – 25 % от разходите, необходими за закупуването на имота в гр. Обзор, както и за регулацията му, директно на продавачите и/или доставчиците. Съгласно т. 2 задължението на ищеца да финансира "Илот Блек Сий Хотелс" АД, ще се счита за компенсирано срещу плащанията, извършени от него към съответните продавачи и/или доставчици.

С цел уреждане на отношенията между страните по повод предоставената финансова помощ, Х.И.Е.П. в качеството на изпълнителен директор и представляващ по закон ответното дружество, предоставил пълномощно на Е.Д.Й., което е заверено на 27.01.2021 г. от нотариус от Колегия на нотариусите на Балеарските острови, с Апостил № 5201/2021/000661, изд. на 28.01.2021 г. от Председателя на колегия на нотариусите на Балеарските острови. По силата на пълномощното □. била изрично упълномощена да подписва съответните договори, които регулират отношенията между дружеството и всеки съдружник с принос към финансирането му, както и изрично да сключва договори със самата себе си и/или с правни субекти, с които е свързана. Упълномощеното лице имало и качеството член на съвета на директорите на ответното дружество и като такава е била в известност за работите на ответното дружество.

Във връзка с делегираните й правомощия Й., действайки добросъвестно, подписала три споразумения за сумите, с които ищцовото дружество е финансирало ответното дружество като предмет на настоящото производство е Споразумение рег. № 437/19.02.2021 г. на Нотариус рег. № 547 НК. По силата на Споразумението, ответното дружество се задължило да заплати на ищеца в срок до 15.03.2021 г., сумата 70400.00 евро, формирана от сумата 30000.00 евро, платено капаро по Предварителен договор за продажба на недвижим имот от 08.12.2006 г., сумата 40000.00 евро, представляваща възнаграждение по Договор за поръчка от 08.02.2007 г., сключен с "Фортуна 22" ЕООД и сумата 400.00 евро, представляваща възнаграждение по Договор за откриване и обслужване на специална сметка от 06.02.2007 г. В резултат от извършено частично плащане сочи, че дължимият размер възлиза на сумата 52266.00 евро, предмет на предявената претенция. Тъй като сумата не била

платена на падежа, длъжникът е изпаднал в забава и дължи обезщетение в размер на законната лихва върху неизплатените суми от деня на забавата до окончателното им изплащане. Посочените обстоятелства мотивирали ищеца да предприеме принудителното събиране на вземането си чрез инициране на заповедно производство.

**В границите на срока по чл. 367 ГПК**, ответникът „Илот Блек Сий Хотелс“ АД депозира писмен отговор, в който оспорва предявения иск като неоснователен. Счита, че сключеното споразумение попада в обхвата на разпоредбата на чл. 40 ЗЗД, няма действие по отношение на ответника и от него не може да възникне валидно парично задължение. Излага, че съобразно ТР № 5/2015 г., по т.д. № 5/2014 г., ОСГТК на ВКС фактическия състав на относителната недействителност включва субективен и обективен елемент, които в конкретния случай били налице. Настъпила била вреда за представлявания – ответника в производството, доколкото предмет на Споразумението били суми заплатени от ищеца през 2006, 2007 и 2008 г. и използвани от ответника за инвестиционната му дейност. Счита това вземане за несъществуващо, евентуално погасено по давност. Дори да се приемело, че вземане е възникнало, доколкото падеж не е бил уговарян, то се явявало такова по чл. 69, ал. 1 ЗЗД. Поради което кредиторът може да иска изпълнение веднага, поради което и според разпоредбата на чл. 114 ЗЗД, приложимият пет годишен давностен срок е започнал да тече от този момент. Признанието на погасено по давност вземане и уговаряне на нов срок за плащане, счита, че представлява вреда за длъжника - ответника и има за последица пълна загуба на активите му, поради насочване на изпълнението към единствения недвижим имот. До последното се било стигнало, тъй като вземането предмет на процесното Споразумение било цедирано на 26.05.2021 г. на свързано с него лице „Скай Гарден“ ЕООД, ЕИК 175091869. Това дружество се присъединило към изп.д. № 676/2017 г. и насочило изпълнение към недвижимия имот. Имотът му бил възложен с Постановление, с което вредата била окончателно настъпила.

Във връзка с твърденията си за несъществуване на вземането по сключеното Споразумение, оспорва от ищеца да са извършвани плащания по банков път за сметка на ответника през 2006, 2007 и 2008 г., които последния е използвал за своята инвестиционна дейност. Излага, че през 2006 г. ответното дружество не е съществувало, а е възникнало като такова в началото на 2007 г. Твърди, че през посочените години ищецът не е извършил плащания директно към ответника или за негова сметка, съответно че констатацията в споразумението за такива плащания, не отговаря на действителното фактическо и правно положение. Сочи, че извършването на правни действия от свое име, но за чужда сметка, предполага наличието на мандатни правоотношения, каквито между страните не са били налице. Твърди, че дори да се приеме, че залегналите в Споразумението плащания са били извършени от ищеца, за ответника не е възникнало задължение за връщането им, тъй като плащането им е основано на поети задължения на ищеца към трето лице, да финансира част от дейността на ответника, съответна на размера на акционерното му участие в капитала – 25 %. Така, сочи, че с плащането на сумата 30000.00 евро – капаро, ищецът е изпълнил собственото си задължение към продавачите по предварителния договор. Отделно сочи, че представеното банково извлечение не обективира, че основанието за плащането е именно предварителния договор. Сочи се, че с Генералното компенсационно споразумение от 10.02.2007 г. е прието, че

задължението на ищеца да финансира дейността на дружеството, в което е акционер, ще се счита компенсирано с плащанията, които той прави към трети лица и прави извод, че извършените плащания са изпълнение на задължение на ищеца, което не предполага връщане на средствата, а от друга страна не са налице сключени договори за заем между ищеца и ответника, за да се приеме наличието на хипотезата на т. 2.1.1 от Споразумението от 01.02.2007 г.

Касателно сумата 40000.00 евро, възнаграждение по Договор за поръчка от 08.02.2007 г., поддържа, че по този договор не е могло да има, каквото и да е изпълнение възложената работа и същият е с невъзможен предмет, поради което е и нищожен, по см. на чл. 26 ЗЗД. В подкрепа на това сочи, че от представения от ищеца Анекс от 08.02.2007 г. към Предварителния договор за покупко-продажба ставало ясно, че страните по предварителния договор (продавачите на имота и ищеца) са определили нов срок за сключването на окончателен договор – 16.02.2007 г. и такъв е бил сключен на 15.02.2007 г. Прави извод, че в деня на сключване на Договора за поръчка, неговия предмет вече е бил изпълнен. Оспорва твърденията на ищеца, че по силата на сключения Анекс от 14.02.2007 г. към Договора за поръчка, е било заместването му от ответника и било извършено прехвърляне на правата и задълженията на ищеца като твърди, че по Договора за поръчка ищецът е имал едно задължение – да плати възнаграждение, което е било изпълнено още преди сключването на Анекса. Счита, че т. 2 от Анекса не може да послужи като основание за възникване на вземане на ищеца спрямо ответника, тъй като заплащането на сумата 40000.00 евро, отново попада в обхвата на уговорките постигнати в Генералното компенсационно споразумение от 10.02.2007 г., поради което и признаването на несъществуващо задължение в Споразумение рег. № 437/19.02.2021 г. представлява действие във вреда на представлявания, по см. на чл. 40 ЗЗД.

По отношение на сумата от 400.00 евро също сочи, че представлява изпълнение на собствено задължение на ищеца поето към трето лице и по никакъв начин не може да ангажира отговорността на ответника за връщане на сумата.

Поддържа наличие и на субективния елемент от фактическия състав на чл. 40 ЗЗД, представляващ знание на представителя и третото лице за увреждане на представлявания. В подкрепа сочи, че ищецът се представлява от Е. □., която освен негов управител е и едноличен собственик на капитала. Ищецът от своя страна е акционер в ответното дружество, Е. □. е и негов изпълнителен директор и знае, че процесното вземане не съществува, а дори и да е възникнало, то през 2021 г. очевидно е било погасено по давност. Признаването на погасено по давност вземане и новирането му, било очевидна вреда за представлявания, още повече, че е станало при пълно незачитане на нормата на чл. 240б ТЗ. Оспорва твърденията на ищеца, че с включването на задълженията в ГФО, представлява признание на дълга от ответника. В тази връзка сочи, че нито един от ГФО, не е бил съставен по предвидения ред - не е бил избран независим одитор, отчетите не са приемани от СД, било от ОС, поради което и по всички заявления за обявяването им в ТР, са постановени откази. Поради което и представените от ищеца отчети не съставляват годни доказателства за наличие на задължение, още повече че документалната необоснованост на дългосрочните задължения, е изтъкната и в представените одиторски доклади. Оспорва

предоставянето на пълномощно на Е. □. да е извършено с цел уреждане на отношенията, свързани с предоставената финансова помощ. Сочи, че действително лицето е било упълномощено да договаря само със себе си, но това не му дава право да договаря със себе си, във вреда на представлявания. Счита, че чл. 40 ЗЗД е приложим именно, когато представителя действа в рамките на учредената му представителна власт. В заключение моли за отхвърляне на иска и присъждане на разноски.

**В границите на срока по чл. 372 ГПК**, ищецът депозира допълнителна искова молба, в която оспорва твърденията и доводите, изложени в отговора. Счита, че не са налице елементите от хипотезата на чл. 40 ЗЗД. Оспорва погасяването на вземането по давност. Счита позоваването на нарушения при съставяне на ГФО за опит на ответника да черпи права от собственото си неправомерно поведение. Счита, че съставените ГФО представляват частни документи, удостоверяващи неизгодни за страната факти, поради което и представляват годни писмени доказателства. Сочи, че според приложената към ГФО за 2007 г., Справка за оповестяване на счетоводната политика на ответника, към 31.12.2007 г., ищцовото дружество е предоставило на ответното такова в заем сумата 878034 евро. В т. 4.2 от Справката било отразено, че дружеството има сключен генерален договор за заем с акционерите от 10.02.2007 г. Във финансовия отчет на ответника за 2008 г., съгласно НСС1, в т. 2.5. "Дългосрочни задължения" предоставените от ищеца суми възлизали на 953000 евро. С т. 1 от Решение на ОСА на ответника от 04.12.2009 г., било извършено одобряване със задна дата на всички задължения на дружеството спрямо трети страни, така както били записани във финансовите отчети и счетоводните записи за 2006 г., 2007 г. и 2008 г.

Още сочи, че според приложението към финансовия отчет на ответника за 2012 г., съгласно НСС1, т. 2.5. "Дългосрочни задължения" към 31.12.2012 г., предоставените от ищеца суми възлизали на 954000.00 евро. Сочи се, че в ГФО и приложения към тях за 2010 г., 2012 г., 2013 г., 2014 г. и 2015 г., в извлечение от информационна система "Бизнес статистика" към НСИ, ведно с приложенията отразяващи задължения към 31.12.2016 г., също са били включени задълженията на ответното към ищцовото дружество, предмет на настоящото дело.

Счита, че възражението на ответника за изтекла погасителна давност, се опровергава от собствените му счетоводни записвания, тъй като ако ответникът е считал процесните задължения за погасени по давност е следвало да ги отрази счетоводно като приход в ГФО. Напротив, в ГФО задължението последователно е било отразявано като дългосрочно. Интерпретира съдържанието на т. 7 от предоставеното на □. пълномощно и прави извод, че изпълнителният директор на ответника не е считал процесните задължения за погасени по давност. Оспорват се твърденията на ответника за нанесена вреда като неоснователни. Излага, че изп.д. № 676/2017 г., по описа на ЧСИ, рег. № 706 на КЧСИ било образувано по издаден в полза на Община Несебър изпълнителен лист за над 200 хил. Лв., дължими за неизплатени местни данъци и такси за процесният недвижим имот. Делото било образувано преди присъединяването на цесионера „Скай Гарден“ ЕООД. След присъединяването му и като единствен участващ в публичната продан наддавач, дружеството е обявено от ЧСИ за купувач на имота, след което, е погасило задълженията на ответника към Община Несебър и към ЧСИ. Оспорват се останалите твърдения и доводи на

ответника като се поддържат изложените в исковата молба твърдения.

**В границите на срока по чл. 373 ГПК** е депозиран допълнителен отговор, в който, се оспорват изложените от ищеца нови доводи, като се поддържа, че същите са неоснователни. Счита, че за да представляват представените финансови отчети признание на вземане на ищеца, то следва те да са съставени в предвидените форма и ред за това и от надлежен орган. По тази причина и представените отчети не могат да се приемат за признание на процесното вземане. Сочи, че след като в т. 3.9 на справките за 2014 г. и 2015 г., и приложения към финансовите отчети, представени с допълнителната искова молба, било посочено, че ответникът има неприключен разчет със свързано лице – ищеца, възлизащо на сумата 36000 лв., не ставало ясно как 6-7 години по-късно сумата е нарастнала многократно. Счита, че в представения с допълнителната искова молба баланс за 2016 г. не се съдържа каквото и да е признание на задължение на ответника към ищеца, както и не било ясно дали изхожда от органи, формиращи волята на ответното дружество. Поддържа, че представените от ищеца отчети и баланси, не съставляват признание по смисъла на чл. 116, б. "а" ЗЗД, защото автор на такова признание може да бъде само длъжникът.

Оспорват се доводите на ищеца за начина, по който ответникът следвало да отрази вземанията на ищеца ако ги е считал за погасени по давност.

Излага, че първоначалният взискател по изп.д. № 676/2017 г. - Община Несебър е получила удовлетворение по изпълнителното дело, след извършено разпределение от ЧСИ с протокол от 17.06.2021 г. и изпълнителното дело би приключило ако не бе извършено присъединяване на цесионера "Скай Гарден" ЕООД. Твърди, че други взискатели освен "Скай Гарден" ЕООД към момента на публичната продажба не са били налице. Поддържат се останалите изложени в отговора на ИМ оспорвания, доводи и твърдения. Оспорва се доказателствената стойност на ново ангажираните от ищеца доказателства и се твърди, че те не могат да установят твърдяните от ищеца факти. Поддържа се, че сключеното Генерално компенсационно споразумение от 10.02.2007 г. не съдържа задължение на ответника да връща каквото и да било на ищеца.

Счита, че извършването на плащане от страна на ищеца по сключени договори за услуги, сключени с трети за спора лица, не води до извод, че е налице изпълнение на възложената работа.

**УКАЗВА** на страните, че на доказване подлежат следните обстоятелства:

- **ищецът**, следва да установи валидното възникване и съществуването на вземането си, на посочените правопораждащи основания и в посочения размер.

- **ответникът**, следва да установи твърденията и възраженията си изключващи съществуването на задължението, в това число възраженията си за недействителност на процесното споразумение на посоченото основание и за погасяването му по давност, или да установи, че е изпълнил задължението си точно и в срок.

**Всяка страна следва да установи, твърденията, на които основава възраженията си и, от които черпи изгодни правни последици.**

Във връзка с разпределянето на доказателствената тежест, съдът

намира, че не са налице факти и обстоятелства, за които страните да не сочат доказателства.

**ДОПУСКА** до събиране в с.з. представените от страните, писмени доказателства.

**УКАЗВА** на страните, че към настоящото дело е приобщено ч.гр.д. № 6832/2021 г., на ВРС, XLII с.

**НАЗНАЧАВА** съдебно-счетоводна експертиза, която след запознаване с материалите по делото, проверка на относимите счетоводни записвания при ищеца и ответника и друга релевантна документация, да даде отговор на следните въпроси: **1.** заплатена ли е от ищеца сумата 30000.00 евро, капаро по Предварителен договор за продажба на недвижим имот от 08.12.2006 г.; **2.** заплатена ли е от ищеца сумата 40000.00 евро, възнаграждение по Договор за поръчка от 08.02.2007 г., сключен с "Фортуна 22" ЕООД; **3.** заплатена ли е от ищеца сумата 400.00 евро, възнаграждение по Договор за откриване и обслужване на специална сметка от 06.02.2007 г. **4.** По чия сметка са заплатени сумите, на какво основание и какви счетоводни записвания са взети при ищеца във връзка с плащанията. **5.** Осчетоводени ли са при ответника посочените суми, по чия партида и на какво основание.

**ОПРЕДЕЛЯ** първоначален депозит на експертизата в размер на 600.00 лв., платими от ищеца, в едноседмичен срок от съобщаването, по сметка на ВОС, с представяне на доказателства за изпълнение на задължението по номера на делото в същия срок.

**ОПРЕДЕЛЯ** за вещо лице Р.С., който да се призове след представяне на доказателствата за внасяне на депозита.

**УКАЗВА** на вещото лице да представи заключението си в границите на срока по чл. 199 ГПК.

**ЗАДЪЛЖАВА** страните да окажат съдействие на вещото лице при изпълнение на възложената му задача като ги **ПРЕДУПРЕЖДАВА**, че при неизпълнение на вмененото им задължение съдът ще приеме, че са налице основанията на чл. 161 ГПК.

**ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на ищеца за поставяне като задача на експертизата на останалите въпроси, посочени в доказателствената част от исковата молба.

**ПРЕДОСТАВЯ** възможност на ответника, в 2-седмичен срок от съобщаването, с препис за ищеца, да формулира задача на ССЕ, съобразена с предмета на настоящото дело.

**ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ** искането на ищеца за събиране на гласни доказателства, чрез разпит на един свидетел, за условията по финансирането на ответното дружество като недопустими.

**ПРИКАНВА** страните към спогодба и им разяснява възможността да уредят доброволно отношенията си чрез медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, като им указва, че при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

**УКАЗВА СТРАНИТЕ** възможността да разрешат спора, чрез медиация, като ползват Центъра по медиация, *разположен на 4 етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев“ № 12, тел.*



**052623362; служител за контакти - Нора Великова.**

**Препис от определението да се връчи на страните, на ищеца ведно с  
препис от допълнителния отговор на ответника за сведение.**

Определението не подлежи на обжалване.

**Съдия при Окръжен съд – Варна: \_\_\_\_\_**